

WEEK 37

Weekoverweging

Het geloof van het hart

God lief

U weet en
voelt alles

U hebt lief
alwat is

U bent
alwat is

Wilt U mij
laten weten
zonder te denken

Wilt U mij
laten voelen
zonder te willen

dat ieder mensenhart
een tempel is

waarin U leeft
en woont

De ongelovige

Gezegend is de aardse bestaanwijze van de mens: dat hij mag leven met en zonder God.

De mens die gelooft is niet meer dan de mens die niet gelooft, niet meer mens dan wie niet gelooft. God houdt van het blindelings geloven van de ongelovige.

Geloven en niet geloven zijn beiden adequate antwoorden op de wijze waarop God van mensen houdt.

De uit liefde zichzelf verbergende werkelijkheid van God leidt zowel tot een hartstochtelijk zoeken naar de verborgen God als tot een hartstochtelijk, opgaan in de schepping, alsof er geen God bestaat.

Zo kan de mens 'als een god op aarde leven'.

Wie niet gelooft, kan -zonder het te weten- evenveel liefde en aanbiddende aandacht aan God geven als wie wel gelooft: in de zorg voor zieken en bejaarden, in de strijd en solidariteit met de armen van de wereld, in de gedeelde lichaamsvreugde en het feest der zinnen.

En zij, die ijveren voor het behoud van deze aarde, zijn Gods lievelingen. Wie in kunst en wetenschap, in techniek en ontwikkeling het evolutiegebeuren van de schepping nastreven zijn Gods scheppende vrienden en vriendinnen. Zij zijn als God op aarde.

Mensen spelen het spel zonder grenzen,
zij die in sport en spel, in muziek en zang
de schoonheid zoeken en de vreugde.
En waar de vreugde is, volgt de dans
en de extase van lichamen en zielen.

Mensen zijn Gods speelgenoten, mensen
en dieren spelen het liefdesspel van God.
Mensen vertoeven in de bruidsliefde met God
als zij voelen dat God genot is en genot God,
zij die leven van liefde leven en geven.

Daar is God - dat is God, aards en hemels nabij.
Wie dit eenmaal gaat beseffen, zal vroeg of laat
van God gaan houden en God benoemen.
Wie dit nooit beseft, leeft God toch
naamloos, woordeloos, zonder te geloven.

God is een en al mysterie - wijzelf zijn mysterie. Toch is er in het diepste wezen van de mens: het oerverlangen naar God, het eeuwigheidsvermoeden, de niet te stillen honger naar kennis. God heeft zijn wezen in ons neergelegd: de liefde.

En het is altijd de liefde die om liefde roept. Alle kleine verlangens maken deel uit van het grote verlangen naar vervulling in God. Zo is de mens. Menszijn is hongeren, leven met kleine beetjes verzadiging waarna de honger telkens weer opkomt.

Wij kunnen God niet kennen of begrijpen. God is niet te zien - God laat zich niet zien. Het verleden en de toekomst van God zijn geheim. Ook het heden van God is een gesloten boek.

Maar toch schijnt er genoeg licht om te kunnen zien, brandt er genoeg vuur om in liefde te ontvlammen, klinkt er genoeg muziek om te kunnen zingen. God bewoont het zijn - zijn leven is de liefde.

Wij weten niet en wij kunnen vrede hebben met niet weten. Wij kunnen onbeperkt leven in vermoedens en dromen.

Aan ons is het gegeven te kunnen zoeken als we dat willen.

Uit het leven zelf komen ervaringen die ons te boven gaan.

In het weefstel van onze ziel zijn er lichte verbindingen met het universele zijn, ingeboren eeuwigheidsverlangens.

Hieruit kunnen zich gedachten ontwikkelen, die uitgroeien tot geloof en een allesoverstijgende liefde tot de Zijnde.

Als dan het wonderlijke bewustzijn gaat ontstaan van een wederkerigheid, die het hele zijn doorstroomt, is daar de eerste goddelijke omhelzing. God heeft lief!

En dan groei je langzaam naar gemeenschap toe.

Een heel eigen vreugde vult dan een onbewuste leegte.

Een nieuw licht schijnt dan op de dingen.

De grenzen van je waarneming schuiven verder op.

En plotseling is daar dan die zachtheid, die je tegen hardheid bestand doet zijn - dat vertrouwen wanneer alles je tegen zit - dat licht dat blijft schijnen in het donker. Je bent als mens in je volle kracht.

En als dan de vernietigende ontleding van de dood je alles uit handen dreigt te nemen, strek je je handen uit naar God. God, de geliefde immers die je wacht!

Gezegend zijn wij, gelovigen en niet gelovigen, want God heeft beiden even lief